

Nowiny Rzeszowskie

ORGAN KW

POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Rok V Nr 59 (1168)

Rzeszów, poniedziałek 9 marca 1953 r.

Komunikat Komisji dla zorganizowania pogrzebu Towarzysza Stalina

Moskwa (PAP) Agencja TASS zamieszcza komunikat Komisji dla zorganizowania pogrzebu Towarzysza Stalina. Komisja podaje:

Pogrzeb Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego Józefa Wissarionowicza Stalina, odbędzie się w poniedziałek 9 marca br. o godz. 12 w południe.

Cała postępową ludzkość pochyla dziś swe sztandary nad trumną Nieśmiertelnego Stalina

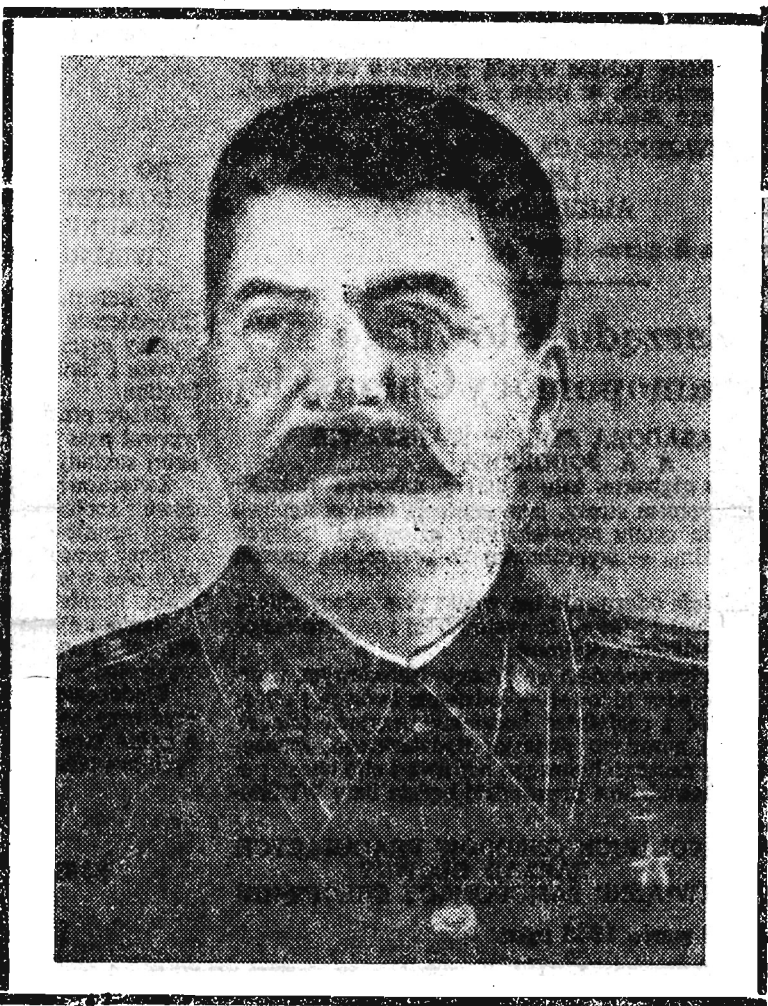
Sprawa Józefa Stalina jest nieśmiertelna

Kiedy pochylamy głowy przed trumną naszego Wodza i Nauczyciela, największego człowieka naszej epoki — Józefa Stalina, jakież słowa mogą oddać bezmiar bólu, który nas przenika? Starzy i młodzi, kobiety, i mężczyźni, robotnicy, chłopcy, inteligenci — jednako odczuwamy okrutny cios, który ugodził w nasze serca.

Jeszcze tak niedawno rozbrzmiewały na cały świat niezapomniane mądre wskazania, które dawał klasie robotniczej i wszystkim narodom Józef Stalin podczas XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Jego partii, partii Lenina — Stalina. Dziś, w bezbrzeżnie smutnych chwilach, które przeżywa cała ludzkość, myśl nasza przywodzi na pamięć Jego genialne nauki, w które tak szczerze nas wyposażyli i które przyświecać będą nam wszystkim, i pokoleniom co po nas przyjdą. Uczył nas Stalin, że partia jest rozumem i honorem klasy robotniczej, że strzec jak źrenicy oka jej jedności — to podstawowy warunek zwycięstwa.

Taką partią, partią — monolitem, utworzoną i wychowaną przez Lenina i Stalina, jest Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, partia najściślej związana z masami, partia kierowana obecnie przez najwierniejszych uczniów i współbojowników Stalina. „Naród polski wie — pisał Towarzysz Bierut do Towarzysza Malenkowa — że sprawa obrony pokoju, wolności i niepodległości narodów, sprawa Lenina — Stalina znajduje się w pewnych i mocnych rękach”. Wokół partii Lenina — Stalina skupiają się najściślej wszystkie partie komunistyczne i robotnicze, zahartowane w bojach o nieśmiertelną ideę komunizmu.

Niezmożona jest potęgą partii marksistowsko - leninowskich, stojących na czele narodów. I jakże nędzne, jakże beznadziejne, z góry skazane na zagładę

są zbrodnicze plany gangsterów z Wall Street i ich lokajów. Wrzaskliwa chamska radość z powodu odejścia Stalina ustokrotnia naszą nienawiść, gniew i pogardę do tych zwierzęcych ludobójców. Ta piekająca nienawiść mobilizuje wszystkie nasze siły, jeszcze bardziej zaostrza naszą czujność, wzmacnia naszą gotowość do dania odporu wszelkim prowokacjom

Stalin odszedł, ale żyje w nas wszystkich, którzy nie nawidzimy wyzysku i ucisku, którzy tak, jak On, kochamy ludzi, kochamy wolność, kochamy życie. I w chwili niezglębionego bólu każdy komunista, każdy patriota, każdy uczciwy człowiek postanawia zwiększyć swój udział w ogólnej walce o pełne urzeczy-

wistnienie najszczytniejszych idei ludzkości, idei Stalina.

Partia nasza uczyni wszystko co w jej mocy, aby jeszcze bardziej zacieśniła się braterska więź z Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego, aby szeregi narodu polskiego jeszcze bardziej zwały się wokół PZPR, jej Komitetu Centralnego, wokół wiernego ucznia Stalina, Towarzysza Bolesława Bieruta, aby zwiększał się i wzbogacał twórczy wkład naszej Ojczyzny do wspólnej ze Związkiem Radzieckim walki o realizację wiecznie żywych idei, nauk i wskazań Wielkiego Stalina, aby Ojczyzna nasza coraz godniejszą się stawała szczytnego stalinowskiego miana brygady szturmowej socjalizmu. Żegnając dziś Józefa Stalina,

składając hołd Jego pamięci, wiemy, że myśli Jego, nauki Jego, idee Jego towarzyszyć nam będą w każdej chwili naszego życia, że uskrzydlać będą naszą pracę i naszą walkę.

W tym niezglębionym smutku, jaki przeżywają narody radzieckie, a wraz z nimi cała postępową ludzkość, naród polski jest całym sercem z radzieckimi towarzyszami i przyjaciółmi. Ciężka strata uczyniła jeszcze głębszą naszą miłość i przywiązanie do przewodniczącego narodów — Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, do jej Komitetu Centralnego, kierowanego przez doświadczonych i zahartowanych w walkach najwierniejszych uczniów i współbojowników Wielkiego Stalina.

Naród nasz głęboko kochał Józefa Stalina, którego kraj przyniósł nam wyzwolenie dwukrotnie w ciągu jednego ćwierćwiecza i na każdym kroku okazywał nam i okazuje bezcenną pomoc w naszym dziele budowy socjalizmu. Żegnając Wielkiego Wodza i Nauczyciela ludzkości, największego przyjaciela ludu polskiego i składając hołd Jego nieśmiertelnej pamięci, jak przysięgę powtarzamy słowa uchwalonej na wielkim zgromadzeniu ludu warszawskiego rezolucji Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego:

„Ślubujemy jeszcze bardziej pogłębiać solidarność, przyjaźń i braterstwo z narodami radzieckimi, umacniać nierozzerwalną więź ideową z bohaterką Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego, stać niezłomnie w niezwykłych szeregach całego obozu pokoju pod przewodnictwem Wielkiego Związku Radzieckiego i jego rządu z towarzyszem Malenkowem na czele”.

U boku Związku Radzieckiego, pod sztandarem Lenina — Stalina, pod wodzą Bolesława Bieruta — zwyciężymy.

Nasza sprawa, sprawa Stalina jest nieśmiertelna!

Uchwała KC KPZR i Rady Ministrów ZSRR

MOSKWA (PAP). Agencja TASS podaje następującą uchwałę Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rady Ministrów ZSRR:

W poniedziałek, 9 marca br., w chwili pogrzebu przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Generalissimusa Józefa Wissarionowicza Stalina, punktualnie o godzinie 12 w południe, według czasu moskiewskiego, oddać honorową salwę artyleryjską w Moskwie, w stolicach Republik Związkowych, w miastach — bohaterach, Leningradzie, Stalingradzie, Sewastopolu i Odessie oraz w miastach: Kalingradzie, Lwowie, Chabarowsku i Władywostoku.

Punktualnie o godzinie 12 w południe wstrzymać na 5 minut pracę wszystkich przedsięwzięć i ruch transportu kolejowego, wodnego i samochodowego, na całym terytorium Związku Radzieckiego z wyjątkiem przedsięwzięć o nieprzerwanej produkcji.

Punktualnie o godzinie 12 w południe przez 3 minuty rozlegać się będą syreny w fabrykach, zakładach przemysłowych, na kolejach, na statkach floty rzecznej i morskiej.

Uchwała KC PZPR i Rady Ministrów

Dając wyraz głębokiej żalobie jaką okrył narody Związku Radzieckiego, serca Polaków i całą postępową ludzkość zgon Józefa Stalina i celem złożenia hołdu pamięci genialnego Nauczyciela mas pracujących całego świata i Wyzwoliciela Polski uchwała się:

1 Dzień 9 marca 1953 r. jako dzień pogrzebu Józefa Stalina uznać za dzień żaloby narodowej.

2 W dniu żaloby narodowej nie odbędzie się żadne widowiska (teatry, kina, imprezy sportowe itp.), zamknięte będą wszystkie lokale rozrywkowe.

3 W dniu żaloby narodowej masy pracujące w skupionej powadze, wzmożonej pracy dla dobra Ojczyzny zamani festują swą solidarność z narodami Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w walce o realizację wielkich idei, którym poświęcone było całe ofiarne życie Józefa Stalina.

W dniach bólu i żaloby naród polski jeszcze mocniej zwiara swoje szeregi wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Towarzysza Bolesława Bieruta, ze wszech miar umacnia i utrwala serdeczną nierozzerwalną więź z bratnim narodem radzieckim i jego potężną, okrytą chwałą Partią Komunistyczną.

Towarzysz Józef Stalin

Depesze polskich mas pracujących do braci Związku Radzieckiego

Od Centralnej Rady Związków Zawodowych

DO PRZEWODNICZĄCEGO WCSPS
TOWARZYSZA RUŻNIECOWA WASYLI WASYLICZA

Centralna Rada Związków Zawodowych w Polsce w imieniu polskich mas pracujących wstrząśniętych do głębi wiadomością o zgonie ukochanego Wodza i Nauczyciela wszystkich ludzi pracy, największego człowieka naszej epoki — Józefa Stalina łączy się z Wami w nieukojonym bólu i żałobie.

Polskie masy pracujące głęboko zachowują w swych sercach pamięć o tym, że swoje wyzwolenie narodowe i społeczne oraz utrwalenie niepodległości Ojczyzny zawdzięczają braterskiej pomocy narodów Związku Radzieckiego i geniuszowi Wielkiego Stalina.

Polskie masy pracujące, czcząc głęboko pamięć Towarzysza Stalina — największego przyjaciela narodu polskiego zwracają jeszcze silniej swe szeregi wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej przewodniczącego Towarzysza Bieruta, by w pokojowym budownictwie socjalistycznym, wcielając w życie nieśmiertelne idee i wskazania Wielkiego Stalina wzmacniać przyjaźń między narodami, potęgować siły światowego obozu pokoju i socjalizmu, na czele którego stoi Związek Radziecki, prowadzony przez zwycięską partię Lenina-Stalina.

PRZEWODNICZĄCY
CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH
WIKTOR KŁOSIEWICZ

Od Zarządu Głównego Związku Młodzieży Polskiej

DO KOMITETU CENTRALNEGO
WSZECHZWIĄZKOWEGO LENINOWSKIEGO
KOMUNISTYCZNEGO ZWIĄZKU MŁODZIEŻY
MOSKWA

Młodzież polska wstrząśnięta do głębi śmiercią Towarzysza Józefa Wissarionowicza Stalina łączy się z Wami w wielkim bólu i żałobie.

Towarzysz Józef Wissarionowicz Stalin, genialny kontynuator nauki Marksa — Engelsa — Lenina, budowniczy pierwszego na świecie państwa socjalistycznego poświecił swe płonące życie walce o wyzwolenie ludzkości i wskazał jej drogę do zwycięstwa komunizmu.

Imię Stalina żyje i żyć będzie na wieki w sercach naszej młodzieży jako symbol ofiarnego, bezprzykładnego i całkowitego oddania najsłabszym i sprawie walki z wyzyskiem, ciemnotą i wstecznością, walki o szczęście całej ludzkości.

Młodzież polska zawdzięcza Towarzyszowi Stalinowi twórcy i organizatorowi zwycięstw narodów radzieckich, ukochanemu przyjacielowi narodu polskiego wyzwolenie swojej ojczyzny, swe wolne i szczęśliwe życie.

Postać Towarzysza Józefa Stalina pozostanie dla nas na zawsze symbolem niewzruszonej wieczystej przyjaźni narodu polskiego z narodami Związku Radzieckiego.

Natchniona nieśmiertelną ideą Wielkiego Stalina młodzież polska jednocząc się wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Ro-

botniczej przewodniczkli narodu, kierowanej przez wiernego ucznia Stalina — Towarzysza Bolesława Bieruta, podwoi swe wysiłki w walce o rozkwit naszej Ojczyzny, o braterstwo i jedność całego obozu pokoju skupionego wokół wielkiego Związku Radzieckiego, o zwycięstwo socjalizmu w świecie.

ZARZĄD GŁÓWNY
ZWIĄZKU MŁODZIEŻY POLSKIEJ

Od Zarządu Głównego Ligi Kobiet

DO ANTYFASZYSTOWSKIEGO KOMITETU
Kobiet Radzieckich

MOSKWA

W imieniu milionów kobiet polskich, głęboko wstrząśniętych nieszczęściem, jakie spotkało naród radziecki i całą postępową ludzkość łączymy się z Wami, drogie siostry i przyjaciółki, w głębokim bólu z powodu zgonu genialnego Wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata, nieugiętego Chorażego Pokoju — Józefa Stalina.

W tych ciężkich chwilach pragniemy Was zapewnzić, drogie siostry, że kobiety polskie wyteżą wszystkie swe siły w walce o pokój i socjalizm, w walce o realizację nieśmiertelnych idei Wielkiego Stalina.

PRZEWODNICZĄCA ZARZĄDU GŁÓWNEGO
LIGI KOBIEC
ALICJA MUSIAŁOWA

Warszawa, dnia 6 marca 1953 r.

Od Zarządu Głównego Związku Samopomocy Chłopskiej

DO AMBASADORA ZSRR W WARSZAWIE
A. A. SOBOLEWA

Łączymy się w głębokim żalu z całym narodem radzieckim, dotknięci ogromem straty, jaką poniosła cała postępową ludzkość z powodu zgonu największego człowieka naszych czasów Józefa Stalina — wypróbowanego przyjaciela narodu polskiego.

Głęboko i boleśnie odczuwają ten wielki cios polscy chłopci pracujący, wyzwoleni z niewoli faszystowskiej i obszarniczego jarzma, dzięki Wielkiemu Stalinowi.

Zjednoczeni z całym narodem we Froncie Narodowym, wierni naszej partii i władzy ludowej — codzienna twórcza i ofiarna praca pogłębiać i zacieśniać będziemy przyjaźń między naszym narodem i narodami Związku Radzieckiego, wzmacniać będziemy siłę naszego ludowego państwa i siłę obozu pokoju, któremu przewodziło i przewodzić będzie imię Wielkiego Stalina.

W IMIENIU POLSKICH CHŁOPÓW PRACUJĄCYCH
ZARZĄD GŁÓWNY
ZWIĄZKU SAMOPOMOCY CHŁOPSKIEJ

Warszawa, dnia 6 marca 1953 roku.

Od Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

DO WSZECHZWIĄZKOWEGO TOWARZYSTWA
ŁĄCZNOŚCI KULTURALNEJ Z ZAGRANICĄ

Głęboko wstrząśnięci i zasmuceni śmiercią Wielkiego Wodza narodu radzieckiego i mas pracujących całego świata, Wielkiego przyjaciela narodu polskiego Józefa Wissarionowicza Stalina wspólnie z Wami boleśnie przeżywamy ciężką stratę poniesioną przez naród radziecki i całą postępową ludzkość.

Postępując śladami Wielkiego Stalina jeszcze ściślej wzrzymy nasze szeregi, wzmacniać będziemy nierozdzielna przyjaźń naszych narodów i walczyć o zbudowanie socjalizmu i wielkiego dzieła pokoju na całym świecie.

ZARZĄD GŁÓWNY
TOWARZYSTWA PRZYJAZNI POLSKO-RADZIECKIEJ

Warszawa, dnia 6 marca 1953 roku.

Od NKW ZSL

DO
KOMITETU CENTRALNEGO
KOMUNISTYCZNEJ PARTII
ZWIĄZKU RADZIECKIEGO

W imieniu chłopów, zorganizowanych w Zjednoczonym Stronnictwie Ludowym przesyłamy Wam, drodzy przyjaciele, wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci Wielkiego Wodza i Nauczyciela całej postępowej ludzkości — Józefa Stalina.

Każdy pracujący chłop w Polsce wie, że to Jozef Stalin wyrwał nasz kraj ze strasznego niebezpieczeństwa hitlerowskiej zagłady.

Związkowi Radzieckiemu zawdzięczamy wyzwolenie narodowe i społeczne i zjednoczenie ziem polskich w ich piastowskich granicach.

Masy pracującego chłopstwa polskiego strzec będą jak źrenicy oka wieczystego sojuszu polsko-radzieckiego, ostoi wolności, bezpieczeństwa i niepodległości Polski.

Nauka i dzieło Stalina jest i będzie pochodnią rozjaśniającą chłopstwu masom pracującym całego świata drogę do pełnego wyzwolenia z wiekowej krzywdy.

Zjednoczone Stronnictwo Ludowe będzie nieugięty walczyć przy boku Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej o pełne zwycięstwo najsłabszym i sprawie walki z wyzyskiem, ciemnotą i wstecznością, walki o szczęście całej ludzkości, którego symbolem jest nieśmiertelne imię Stalina.

W IMIENIU NACZELNEGO
KOMITETU WYKONAWCZEGO
ZJEDNOCZONEGO STRONNICTWA LUDOWEGO

(—) STEFAN IGNAR
(—) ALEXANDER JUSZKIEWICZ

Ciężki cios spotkał walczącą o pokój i nowe wolne życie ludzkość. W wielkim bólu i żałobie pograżył się potężny Kraj Rad i przodująca partia świata KPZR. Łącząc z nimi uczucia bólu i żałoby wszyscy proszą ludzkie w świecie. Łączymy się z Wami i całym narodem polskim.

Największy człowiek naszej epoki — Józef Stalin zakończył życie. Józef Stalin, niezłomny kontynuator idei i walki Marksa, Engelsa, Lenina — myślał za miliony. Uczył partię bolszewicką, której był wędrem, myśleć tak jak On.

Józef Stalin tak jak Lenin sięgał swym orlim wzrokiem daleko w świat i w przyszłość dziejów. Uczył partię równie daleko patrzeć i przewidywać.

Józef Stalin miał wielkie i czule serce. Troszczył się o losy milionów, albowiem wrażliwy był na krzywdę i niesprawiedliwość, kochał prostego człowieka i był z nim związany na śmierć i życie. Uczył partię równie gorąco kochać i walczyć o szczęście człowieka.

Józef Stalin był nieubłagany wobec wroga zewnętrznego i wewnętrznego. Uczył partię i naród niezłomnie walczyć z ciemnymi siłami tyranii i wyzysku, wojny, grabieży i zaprzaństwa, uczył ją czujności i odwagi.

Józef Stalin — twórca państwa socjalistycznego, wielki przyjaciel narodów świata, choraży pokoju, mądry wódz ludzkości, szczególnie był bliski naszej partii i narodowi. Kochał Go gorąco każdy uczyłwy Polak, bo był mu niezawodnym przyjacielem, doradcą, serdecznym opiekunem.

Naród polski zawdzięcza Józefowi

Stalin zostanie zawsze z nami

wi Stalinowi i partii bolszewickiej swe wyzwolenie z hitlerowskiego jarzma. Zawdzięcza Mu swe Ziemię Odzyskaną i swą niepodległość.

„Masy pracujące Polski wiedzą — mówi wezwaniem naszej partii i rządu, że ich historyczne przeobrażenia społeczne, wyzwolenie z jarzma obszarników i kapitalistów, zdobycie władzy przez lud pracujący i umocnienie państwa ludowego, obrzytnie osiągnięta w budowie nowego życia — wiąże się nierozdzielnie z braterską pomocą narodów radzieckich z serdeczną troską i ojcowiska opieką Wodza i genialnego Nauczyciela mas pracujących całego świata, wielkiego przyjaciela naszego narodu — Józefa Stalina”.

Wielkie i niezwykłe jest dzieło życia Stalina. Tacy ludzie jak Lenin i Stalin nie umierają. Stalin żyje w sercach milionów ludzi w świecie, którym wskazał drogę walki o wyzwolenie. Żyje w idel, która jest drogowskazem milionów. Żyje w partii bolszewickiej, którą organizował i prowadził od zwycięstwa do zwycięstwa. Z Jego imieniem łączy się potężna siła materialna, polityczna i moralna wielkiego mocarstwa socjalistycznego i wszystkich krajów demokracji ludowej.

Dziełem życia Stalina jest Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, partia ludzi wspólnej myśli zwarta i jednolita jak niewzruszona opoka. To partia, którą wychował Lenin i Stalin była przywódcą Wielkiej Październikowej Rewolucji So-

cialistycznej. To ona była organizatorem pierwszego państwa socjalistycznego. To partia Stalina poprowadziła narody radzieckie do zwycięstwa nad bestią hitlerowską, to ona jest natchnieniem bohaterkiej Armii Radzieckiej — wyzwolicielki narodów. To partia bolszewicka uzbrojona w nauki Stalina kroczy na czele narodu w budownictwie komunizmu.

To partia Lenina — Stalina uczy narody radzieckie gorącego umiłowania kraju ojczystego i głębokiej solidarności z narodami świata. To ona wskazuje 1/3 ludzkości od Kantonu po Łabę drogę pracy i walki o siłę swych krajów, o nowe życie. To ona jest szturmową brygadą ludzkości, ostoją narodów w ich walce o pokój i wolność. Jej siła potęguje moc obronną krajów demokracji ludowej, uskrzydla je do wzmocnienia wysiłku dla wniesienia własnego wkładu do najszczytniejszego dzieła walki o pokój.

„Naród radziecki wie — głosi orędzie KC KPZR i rządu radzieckiego do narodu — że wzrasta i krzepnie zdolność obronna i potęga państwa radzieckiego że partia ze wszech miar umacnia Armię Radziecką, Marynarkę Wojenną i organy wywiadu, aby stale wzmagać naszą gotowość, do udzielenia druzgocącej pomocy każdemu agresorowi”.

Partia Lenina-Stalina uskrzydla i nasza partię do walki o budowę państwa socjalistycznego. Wszystko cośmy osiągnęli zawdzięczamy wielkiej par-

ti Lenina-Stalina. To ona wskazała nam jak budować zwartość i jednolitość szeregów partyjnych, która jest niezwykłą siłą każdej partii komunistycznej. Zespoleń jesteśmy wokół naszego Komitetu Centralnego i wiernego ucznia Józefa Stalina — Towarzysza Bieruta.

To nauki Lenina-Stalina, a w szczególności ostatnia praca Towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”, oraz wielki dorobek XIX Zjazdu — Zjazdu Stalinowskiego, uzbroiły naszą partię w program, oparty na poznaniu praw rozwoju społecznego. Dały jej broń teorii i praktyki, przy pomocy której pewnie i niezachwianie prowadził Polską Rzeczpospolitą Ludową ku sile i potędze nieznaną w dziejach narodu.

„Zródłem siły umysłowych i moralnych — uczy Towarzysz Bierut — źródłem wzrostu i rozwoju każdego z nas są idee, o wcielenie których walczy nasza partia — kiedy jesteśmy stopieni z nią czynem, sercem i myślą w jedną całość w każdej chwili swego życia. Jeśli stanowiąmy nieodłączną część siły partii, jeżeli jesteśmy bezgranicznie wierni jej wskazaniom ideologicznym. Wtedy to miliony ludzi darzą partię bez granicznym zaufaniem, skupiają się wokół partii w najtrudniejszych dla życia narodu chwilach”.

Niezrównany wzorem wierności idej komunizmu, niezłomnej zwartości i zespolenia się z milionowymi ma-

sami, uosobieniem ich najżywniejszych interesów i najgorętszych pragnień, jest Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego.

Partia Lenina-Stalina — to nasza ostoja, nasz niezawodny drogowskaz. W tej ciężkiej dla niej i dla narodów radzieckich chwili silniej niż kiedykolwiek odczuwamy wspólnotę idei i nierozdzielność więzi łączącej naród polski z wielkim Krajem Rad i z Jego bohaterką partią. Silniej niż kiedykolwiek łączy nas swe szeregi z całym zwartym obozem pokoju w świecie.

Natchnieni wielką ideą Stalina będziemy spełniać Jego genialne nakazy walką i pracą.

Z całą siłą świadomości i woli odpowiemy na apel naszej partii i rządu — w tych bolesnych dla nas dniach jeszcze bardziej wzmocnimy naszą jedność i zwartość, pomnożymy naszą energię w rozwijaniu gospodarki narodowej — podstawy dobrobytu i kultury naszego kraju. Wykażemy niezłomny hart ducha i czujność wobec wroga. Otoczymy troską i miłością nasz Wojsko Polskie, wzmacniać będziemy naszą siłę obronną i potęgę naszej Ojczyzny. Jeszcze ściślej skupimy się wokół kierownictwa naszej partii i jej przewodniczącego Towarzysza Bieruta, który tak gorąco kochał Wielkiego Stalina, z takim talentem i ofiarnością wcielił Jego idee w życie. Jeszcze gorliwiej czerpać będziemy z nauki Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, którą wychował i uzbroił największy geniusz naszej epoki — Wielki Stalin.

Towarzysz Józef Stalin

Wódz nowej epoki

Gdy przed 70 laty zgłosił życie Karola Marksa, międzynarodowy ruch robotniczy, uzbrojony w naukę o prawach rozwoju społecznego, miał za sobą pierwsze starcia z ustrojem wyzysku — Wiosną Ludów i Komunię Paryską.

Gdy przed 29 laty zamknęły się powieki Włodzimierza Lenina, na jednej szóstej powierzchni kuli ziemskiej pierwsze w świecie państwo robotników i chłopów było już ugruntowane.

W chwili, gdy przestało bić serce Józefa Stalina, na niezmiernych przestrzeniach od Łaby do Pacyfiku 800 milionów ludzi wcieli w życie nieśmiertelną ideę Marksa, Engelsa, Lenina, Stalina, a dalsze setki milionów ludzi w krajach kapitalistycznych, kolonialnych i zależnych prowadził bój o zwycięstwo tych idei w swych krajach, bój toczony o to, aby „wypełnić wszelki wyzysk, wypełnić wszelkich i wszelkich wyzyskiwań, wszelkich bogaczy i ciemiężców, zarówno dawnych, jak nowych”. (Stalin).

Pod przewodnictwem partii bolszewickiej, partii Lenina — Stalina powstało pierwsze w dziejach ludzkości państwo, którego celem jest troska o człowieka, państwo, które zrodziło się z walki o pokój i postęp, i które w trwałym pokoju i we współpracy z narodami widzi gwarancję niepowstrzymanego rozwoju. W konkretny kształt życia przyoblekły się najgłębsze tęsknoty i dążenia milionów ludzi wyzyskiwanych, marzenia i dążenia pokoleń rewolucjonistów.

Zrodziła się nowa epoka. U kolebki jej stali twórcy naukowego socjalizmu — Marks i Engels. Ich idee rozwinęły i zrealizowali Lenin i Stalin.

W zdumiewającym umyśle Towarzysza Stalina skoncentrowały się doświadczenia stuletniej walki rewolucyjnej proletariatu i potężne wloty myśli Jego genialnych poprzedników. Wielki uczeń Marksa, Engelsa, Lenina — rozwinął wszechstronnie ich osiągnięcia teoretyczne, wzbogacając je własnymi doświadczeniami historycznego okresu budownictwa socjalistycznego i drugiej wojny światowej, która — największa z wojen ludzkich — była decydującym starciem dwóch ustrojów i dwóch epok. Wyprowadził zwycięsko socjalizm z tego starcia i przekształcił go w potęgę niezwykłą.

BOLESŁAW BIERUT

Pod genialnym kierownictwem Stalina — kraj socjalizmu, kraj nieznaną kryzysów, szarpających krajami kapitalistycznymi, przekształcił się w nowoczesne, najpotężniejsze mocarstwo świata. Pod kierownictwem Stalina Kraj Rad rozpoczął budowę komunizmu.

I gdy nad ludzkością zawisła groźba zagłady ze strony faszystowskiego imperializmu, to właśnie z kraju socjalizmu, z Kraju Rad przyszło ocalenie. Prowadzone przez Stalina — genialnego twórcę nowej strategii — i — przez partię bolszewicką narody radzieckie ocaliły ludzkość, drugocząc najpotężniejszą machinę wojenną, jaką kiedykolwiek zdołali stworzyć najeźdźcy.

Pod gruzami Reichstagu legły wniwecz obrońcy nadzieje imperialistów wszelkiej maści — z imperialistami amerykańskimi na czele — nadzieje na wykrwawienie Kraju Rad, na jego osłabienie. Czerwony sztandar na Reichstagu wieścił wielu ludom wolność narodową i społeczną. Spełnione zostało przyrzeczenie złożone w dniu 3 lipca 1941 roku przez Stalina, niezłomnego rzecznika wolności narodów, który powiedział: „Celem tej powszechnej Wojny Narodowej przeciwko ciemiężcom faszystowskim jest

nie tylko usunięcie niebezpieczeństwa, które zawiśło nad naszym krajem, ale również udzielenie pomocy wszystkim narodom Europy jęczącym pod jarzmem faszystwu niemieckiego”.

Nazajutrz po zakończeniu wojny przystąpili imperialiści do gorączkowych przygotowań do nowej wojny, wymierzonej przeciw Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej.

Znowu oczy setek milionów ludzi zwróciły się w stronę Kremla, szukając tam ratunku przed nowymi cierpieniami, jakie gotowali imperialiści. Chorążym pokoju mianowała ludzkość Stalina — zwycięzcę w wojnie z faszystami i twórcę pokoju. Pod błękitne sztandary światowego ruchu pokoju, któremu przewodzi zwyciężony Związek Radziecki, pospieszyły setki milionów ludzi ze wszystkich zakątków świata, setki milionów ludzi różnych poglądów politycznych i wierzeń religijnych.

Pod błękitnymi sztandarami światowego ruchu pokoju skupił się najpotężniejszy, najbardziej masowy ruch w dziejach ludzkości, ruch skutecznie paraliżujący ludobójcze plany trumani i eisenhowerów, Churchillów i Adenauerów, de Gasperich i Ollenhauerów.

Słowa Stalina, że sprawa pokoju leży w rękach samych narodów, jego wskazania pod adresem partii komunistycznych, by podjęły wyrzucenie za burtę przez burżuazję sztandary swobod demokratycznych, wolności i niepodległości narodowej, stały się programem ludzkości. Czujnie śledząc awanturniczą politykę amerykańsko - hitlerowskiego spisku przeciw ludzkości, narody świata z otuchą patrzyły w przyszłość. Układ sił świadczy bowiem o stałe rosnącej przewadze obozu pokoju, wolności i socjalizmu nad obozem wojny, niewoli i grabieży.

Setki milionów ludzi na całym świecie mają świadomość, że nieuchronny jest upadek kapitalizmu — tego najbardziej okrutnego, najbardziej niesprawiedliwego ustroju wyzysku. Genialne uogólnienie teorii i praktyki marksizmu — leninizmu, zawarte w ostatniej pracy Józefa Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w

ZSRR”, odkrycie podstawowego prawa ekonomicznego socjalizmu, określenie warunków przejścia od socjalizmu do komunizmu, którego podstawy budują już narody radzieckie, z niezwykłą jasnością i precyzją wytaczają ludzkości drogę rozwoju na długie dziesięciolecia, drogę zwycięstwa.

Zrodziła się nowa epoka. Kształtowała ją i kształtuje wychowana przez Stalina czołowa szturmowa Brygada Ludzkości — okryta nieśmiertelną chwałą Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego. Dokoła partii Lenina — Stalina skupiają się nowe szturmowe Brygady krajów demokracji ludowej Europy i Azji. Jakże nędzni i jakże nikczemni są handlarze śmierci, którzy sądzą, iż wielki ból, jaki przeżył ludzkość po odejściu Józefa Stalina, daje im pole do snucia ich obłądnych planów wojennych. Wszelkie niepożyteczne próby awanturnictwa, wszelkie prowokacje rozbiję i zniszczy zwyciężona moc setek milionów ludzi, przepojonych ideą Stalina, kierowanych przez Komunistyczną Partię Związku Radzieckiego i przez skupione wokół niej jeszcze zwarciej partii komunistyczne i robotnicze we wszystkich częściach świata.

Józef Stalin odszedł, ale pozostała partia, którą On wychował, partia która jest najściślej z masami związana, która wyraża ich dążenia i która ze związku z masami czerpie swe siły. Józef Stalin odszedł, ale pozostała jego partia, kierowana przez najwierniejszych jego uczniów i współbojowników, przewodnicząca setek milionów ludzi na całym świecie — Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, partia zwycięsko realizująca idee Stalina.

„Dla klasy robotniczej całego świata — stwierdził Towarzysz Bierut — imię Stalina wiąże się jak najściślej z wiarą w zwycięstwo — w zwycięstwo Sprawy Robotniczej, w zwycięstwo nowej epoki w dziejach ludzkich. Właśnie zwycięstwo Sprawy Robotniczej jest początkiem tej nowej epoki. Dzięki zwycięstwu Sprawy Robotniczej imię Stalina, wyrosłe w walce klasowej, przeobraziło się w zdobywcę ogólnoludzką: stało się ono potężną ostoją nowej ery dziejowej — ery socjalizmu”.

Imię Stalina — Wódza nowej epoki — powtarzają z najwyższą czcią setki milionów ludzi wyzwolonych z jarzma wyzysku i ucisku i setki milionów ludzi walczących jeszcze o wyzwolenie. Partia Stalina wędzie ludzkość do ostatecznego zwycięstwa — do komunizmu.

Kazimierz Golde

Delegacja narodu polskiego na pogrzeb Józefa Stalina udala się do Moskwy

WARSZAWA. (PAP). Rano, dnia 8 marca, udala się do Moskwy delegacja narodu polskiego na pogrzeb Józefa Wissarionowicza Stalina. Na czele delegacji stoi Przewodniczący KC PZPR i Prezes Rady Ministrów — Bolesław Bierut.

W skład delegacji wchodzi członkowie Biura Politycznego KC PZPR: przewodniczący Rady Państwa — Aleksander Zawadzki, wiceprezes Rady Ministrów Marszałek Polski — Konstanty Rokossowski, wiceprezes Rady Ministrów — Hilary Minc i sekretarz KC PZPR Edward Ochab.

Na lotnisku Okęcie delegację zegnali członkowie Biura Politycznego KC PZPR i członkowie KC PZPR, członkowie Rady Państwa i Rządu, generał WP, przedstawiciele najwyższych władz stronnictw politycznych, związków zawodowych i organizacji społecznych.

Obecny był ambasador ZSRR w Polsce — A. A. Sobolew.

Przybyli również przedstawiciele dyplomatycznych państw zaprzyjaźnionych.

Przewodniczący delegacji, Bolesław Bierut, i członkowie delegacji w głębokiej ciszy, wolno przeszli przed frontem pocztów sztandarowych KC PZPR, NKW ZSL, CK SD, CRZZ, ZG ZMP, ZG Ligi Kobiet, Komitetu Warszawskiego i komitetów dzielnicowych PZPR.

Przewodniczącemu delegacji narodu polskiego — Bolesławowi Bierutowi przedstawiciele ZG ZMP wręczyli od młodzieży Polskiej wieniec z szarfami żałobnymi, na którym widniała napis: „Wieczna chwała Józefowi Stalinowi — Młodzież Polska”.

Chyłą się zpowiote kirem sztandary, zgromadzeni odkrywają głowy. Delegacja zajmuje miejsca w samolocie.

Uchwała Rady Państwa i Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

z dnia 7 marca 1953 r.

o uczczeniu pamięci Józefa Stalina
Dla uczczenia pamięci Włódzkiego Wodza i Nauczyciela mas pracujących i Jego wiekopomnych zasług dla Polski, Rada Państwa i Rada Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uchwalają co następuje:

1. Zgodnie z wnioskiem Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Prezydium Katowickiej Wojewódzkiej Rady Narodowej i Prezydium Rady Narodowej m. Katowice oraz Katowickiego Wojewódzkiego Komitetu Frontu Narodowego, miasto Katowice przemianować na miasto Stalinogród.

2. Pałacowi Kultury i Nauki, stanowiącemu dar Związku Radzieckiego dla stolicy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, ofiarowany z inicjatywy Józefa Stalina, nadać nazwę Pałacu Kultury i Nauki imienia Józefa Stalina.

3. Na placu przed Pałacem Kultury i Nauki imienia Józefa Stalina wnieść

pomnik Józefowi Stalinowi.
PRZEWODNICZĄCY RADY PAŃSTWA
(-) ALEKSANDER ZAWADZKI
PREZES RADY MINISTRÓW
(-) BOLESŁAW BIERUT

Komitet Centralny PZPR — do kobiet polskich

DO WSZYSTRICH KOBIEC POLSKICH

Międzynarodowy Dzień Kobiet obchodzimy w tym roku w ciężkiej i bolesnej chwili, gdy świat cały okryty jest żalobą po zgonie Józefa Stalina.

Z imieniem Stalina łączą się nierozdzielnie sprawy dla narodu polskiego i dla wszystkich kobiet polskich najważniejsze i najdroższe: wyzwolenie z faszystowskiej niewoli, ustanowienie władzy ludowej, odrodzenie naszej Ojczyzny, utrwalenie jej niepodległości, walka o pokój między narodami.

Z imieniem Stalina łączy się sprawa wyzwolenia kobiety — walka o pełne i rzeczywiste równouprawnienie kobiet we wszystkich dziedzinach życia, troska o matkę i szczęście dzieci.

Stalin umarł, ale nieśmiertelne jest Jego dzieło. Niezwykły jest Jego sztandar, pod którym narody świata kroczą do pełnego wyzwolenia, do zwycięstwa wielkiej sprawy pokoju, demokracji i socjalizmu.

ROBIETY POLSKI! Oddajcie hołd nieśmiertelnemu Wodzowi ludzi pracy całego świata. Zespójcie siły naszego na-

rodu wokół władzy ludowej, wokół Bolesława Bieruta — w walce o pokój i plan 6-letni.

Twórczą pracą w zakładach pracy i w gospodarstwach rolnych, w instytucjach i szkołach pomnażajcie siły Ojczyzny, budujcie nieniszczalny socjalistyczny fundament dobrobytu i niepodległości Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Wychowujcie dzieci wasze na dzielnych patriotów i budowniczych jasnego jutra naszej Ojczyzny.

Strzeżcie czujnie zdobycy ludu — gwarancji równouprawnienia kobiet — przed nikczemnymi kłamstwami imperialistycznych wrogów Polski. Jeszcze bardziej umacniajmy sojusz i braterstwo z narodami Związku Radzieckiego. Jeszcze mocniej zewrzyjmy szeregi wszystkich bojowników o pokój i wolność!

Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet pozdrawia serdecznie wszystkie kobiety polskie i życzy im dalszych sukcesów we wszystkich dziedzinach ich ofiarnej i twórczej pracy dla Ojczyzny.

Niech żyje i rozkwita Polska Rzeczypospolita Ludowa! KOMITET CENTRALNY PZPR

Powołanie Ogólnonarodowego Komitetu Uczczenia Pamięci Józefa Stalina

WARSZAWA. (PAP). Dnia 6 marca br. o godz. 18 odbyło się w sali posiedzeń Rady Państwa zebranie rozszerzonego Prezydium Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego z udziałem przedstawicieli organizacji politycznych i społecznych.

Zebrani złożyli hołd pamięci Wodza postępowej ludzkości Wielkiego Stalina.

Zebranie zagalł i przewodniczył mu przewodniczący Rady Państwa Aleksander Zawadzki.

Na zebraniu powołano Ogólnonarodowy Komitet Uczczenia Pamięci Józefa Stalina w następującym składzie:

Aleksander Zawadzki — przewodniczący Rady Państwa — jako przewodniczący komitetu.

Członkowie komitetu:

Józef Cyrankiewicz — wiceprezes Rady Ministrów
Edward Ochab — sekretarz KC PZPR
Jan Dembowski — Marszałek Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, prezes Polskiej Akademii Nauk,
Stefan Ignar — wiceprezes NKW ZSL,
Kazimierz Witaszewski — generał brygady, wiceminister Obrony Narodowej,
Wiktor Kłosiewicz — przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych,
Alicja Mustatowa — przewodnicząca ZG Ligi Kobiet,
Jarosław Iwaszkiewicz — przewodniczący Polskiego Komitetu Obronców Pokoju,
Eugenia Krassowska — wiceprzewodnicząca CK SD,
Dominik Horodyński — poseł na Sejm,
Stanisław Nowocielec — przewodnicząca ZG Związku Młodzieży Polskiej.

Towarzysz Józef Stalin

Nieśmiertelne imię Stalina zawsze będzie żyć w sercach narodu polskiego

Uroczysta akademія żałobna w hali Mirowskiej w Warszawie

WARSZAWA (PAP). „Nieśmiertelne imię Stalina zawsze będzie żyć w sercach narodu polskiego i całej postępowej ludzkości”. Te słowa wyrażające myśli i uczucia wszystkich ludzi pracy wypisane są nad prezydium Wielkiego Zgromadzenia, zwołanego przez Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego w Warszawie w dniu 7 bm. dla uczczenia pamięci Józefa Stalina.

Panuje głęboka cisza i skupienie. Na podwyższeniu, u stóp wielkiego portretu Józefa Stalina ustawiają się długim szeregiem poczty z powitymi kirem sztandarami. Przewodniczący zgromadzenia przewodniczący CRZZ W. Kłosiwicz. W prezydium zasiadają:

przewodniczący Rady Państwa A. Zawadzki, ambasador ZSRR w Warszawie A. A. Sobolew, sekretarz KC PZPR, wiceprezes Rady Ministrów J. Cyrankiewicz i E. Ochab, Marszałek Sejmu J. Dembowski, przedstawiciele władz naczelnych Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego —

S. Ignar i Stronnictwa Demokratycznego — E. Krassowska, przedstawiciele Wojska Polskiego, przedstawiciele PROP, Komitetu Warszawskiego PZPR, Stołecznej Rady Narodowej, organizacji społecznych, działacze katolicki, wybitni naukowcy, artyści i przodownicy pracy Warszawy.

Zgromadzenie otwiera w imieniu Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego Wiktor Kłosiwicz.

Zgromadzenie wstąpiło z miejsc i minuty ciszy czoła pamięć Józefa Stalina. Chyłą się spowite kirem szandary.

Następnie przemawiają: sekretarz KC PZPR — E. Ochab, sekretarz NKW Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego — J. Ozga-Michalski, przewodniczący Polskiego Komitetu Obronców Pokoju — J. Iwaszkiewicz, sekretarz ZG Związku Młodzieży Polskiej — T. Wegner.

Rezolucję zgromadzenia odczytuje przewodnicząca ZG Liigi Kobiet — A. Musiałowa.

Z mocą brzmiał śpiewana na zakończenie zgromadzenia pieśń walcząca i zwyciężająca proletariatu — „Międzynarodówka”.

Stanisław Ryszard Dobrowolski

Stalin

Widziałem Go: w skłbach swobodnej ziemi,
po której traktor szedł w jutrzejszy dzień
— gdzie pod brzoźami brzoźak rzuca błękitny cień,
ocierał z czoła pot palcami zgrubiałymi.

Widziałem Go: na rusztowaniach miast,
jak w ręku cegłę ważył — zadumany.
I wstał pod dłońią dom, i rosła jasne ściany,
wyżej i wyżej wciąż, pod chmury — mur do gwiazd.

Gdy ścieka z pieców stal, Jego otwiera uśmiech
nadzieje wielkich lat — kowalski dźwiga młot,
wiedzie uczonych myśli, poetów skrzydli lot,
i błogosławi sen dziecka, nim dziecko usnie.

Widziałem Go: gdy piorun świecił w twarz,
z gwiazdą nad czołem stał, i z blaskiem w oku
— i trwa dziś znów, jak trwał, i szepta słowo
pokój,

Wsparty o granic słupek — narodów straż.
Wysłuchany w ludów krzyk lecący ponad
światem,
przeobraża gniewny grzmot w radość wolnych
pieśń —
i drży milionem serc ogromna ludów pierś,
i człowiek człowiekowi chce być bratem.

Jest wszędzie obok nas, gdzie Polak i gdzie Grek,
gdzie świt w źrenicach gra i gdzie wrogowie
biedną
jest w huku dźwiał i hut. Ludy i On — to jedno.
On w ludy sercem wrósł i Jego jest ten wiek.

Leopold Lerwin

PRZESŁANIE

(Fragment „poematu o Stalinie“)

Gdzie odnaleźć Twe imię? W gałązce pokoju,
którą podałeś ludom po zwycięskim boju?
Czy w kraju, który dłońie stu narodów spleta?
Czy w mieście, które wolność okupiło światem?
W ujarzmionych żywiołach? W wesołym traktorze,
co rozbrzmiewając pieśnią twardą ziemię orze?
W pracy, która jest sprawą radości, natchnienia?
W epoce socjalizmu — Twojego Imienia?
Jak uczcić Twoją wielkość — za pamiętne słowa,
poparte czynem: Polska niech będzie spokojna
i za warszawskich dzieci roześmiane twarze!
Mam synów — im Twe imię jak sztandar przekazać.

społeczeństwo Rzeszowa składa hołd Wielkiemu Wodzowi

Dla oddania hołdu pamięci Wodza całej postępowej ludzkości Towarzysza Stalina Wojewódzki Komitet Frontu Narodowego w Rzeszowie zorganizował w dniu wczorajszym w sali Domu Kultury w Rzeszowie uroczystą akademię. Liczne przybyło na nią społeczeństwo miasta Rzeszowa, aby wspólnie uczcić pamięć Wielkiego Wodza mas pracujących Towarzysza Stalina. Chociaż sala Domu Kultury jest przepiękna panuje cisza. Twarze są skupione i poważne. Uwagę wszystkich skupia umieszczony na

podium portret Towarzysza Stalina obramowany czerwono-czarną wstęgą. Transparent głoszący — „Nieśmiertelne imię Stalina zawsze będzie żyć w sercach narodu polskiego i całej postępowej ludzkości” — odzwierciedla uczucia i myśli zebranych ludzi.

Otwarcia akademii dokonał przewodniczący WRFN tow. Tkaczow. W prezydium akademii zajęli miejsca: poseł na Sejm i sekretarz KW PZPR tow. A. Łaszewicz, przewodniczący Wojewódzkiego KFN tow. Tkaczow, przewodniczący Prezydium Woje-

wódzkiej Rady Narodowej tow. Różga oraz przedstawiciele Wojska Polskiego, stronnictw politycznych, instytucji społecznych, młodzieży, przodownicy pracy.

Przemówienie poświęcone życiu i walce Towarzysza Stalina wygłosił i sekretarz KW PZPR tow. Łaszewicz.

Następnie głos zabrał: przedstawiciel ZSL, ob. Niemiec, przedstawiciel Intelencji pracującej ob. Wójcik oraz przedstawicielka ZMP kol. Chrobak.

Smutkiem i bólem były przeniknięte te krótkie prze-

mówienia. Zapewniały one jednak że nadal jeszcze usilniej i uporczywiej walczyć będą w życie mas pracujących wskazania Towarzysza Stalina, aby zrealizować dzieło, któremu On poświęcił całe życie — zbudować socjalizm i komunizm w naszym kraju.

W zakończeniu akademii uchwalono rezolucję, która głosi m. inn., że nieustannie wzmacniać będziemy czujność wobec zakusów imperialistycznych podżegaczy, że jeszcze bardziej w codziennej pracy rozwijać będziemy siły gospodarcze naszego kraju.

Narody całego świata składają hołd pamięci Wodza mas pracujących

Bolesna wieść o zgonie Józefa Stalina wstrząsnęła do głębi ludzkością. Doniesienia z różnych krajów wskazują, że narody uświadamiają sobie w pełni fakt, jak ciężką stratą dla całego świata jest śmierć Józefa Stalina.

PEKIN Wiadomość o zgonie Wielkiego Wodza mas pracujących całego świata — J. W. Stalina pograżyła w smutku cały naród chiński. W kraju ogłoszono powszechną trzydniową żałobę. Flagi pań-

stwowe opuszczono do połowy maszty.

Do ambasady radzieckiej w Pekinie udały się niezliczone delegacje, by złożyć wyrazy głębokiego bólu z powodu zgonu najlepszego przyjaciela narodu chińskiego.

Ambasadę radziecką odwiedzili członkowie KC Komunistycznej Partii Chin z Mao Tse-tungiem na czele, jak również wybitni działacze państwowi, polityczni i społeczni Chińskiej Republiki Ludowej.

Ze wszystkich miast napływają nieustannie do ambasady radzieckiej deszcze z wyrazami najgłębszego współczucia.

SOFIA

Naród bułgarski odczuł boleśnie zgon Józefa Stalina — Wielkiego Wodza i Nauczyciela, genialnego kontynuatora dzieła Lenina, Chorążego świata towarzyskiego.

6 marca pod przewodnictwem Wytko Czerwenkova odbyło się posiedzenie żałobne KC Komunistycznej Partii Bułgarii, Rady Ministrów, Prezydium Zgromadzenia Narodowego i Rady Narodowej Frontu Patriotycznego. Na posiedzeniu tym uchwalono odezwę podkreślającą, że w tych ciężkich dniach naród bułgarski wzmacnia jeszcze bardziej swą jedność, by zdać pewnym krokiem drogą wielkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — drogą opromienioną geniuszem Towarzysza Stalina.

BERLIN

Demokratyczny Berlin wraz z całą Niemiecką Republiką Demokratyczną odkryły jest głęboką żałobą. Na gmachach instytucji rządowych, stronnictw politycznych, organizacji społecznych i zakładów pracy, jak również na domach mieszkalnych wywieszono flagi żałobne.

Agencja ADN donosi, że wiadomość o zgonie Józefa Stalina przyjęta została także z głębokim bólem przez masy pracujące Niemiec zachodnich.

BUKARESZT

W płatek prasa rumuńska ukazała się w żałobnej szacie. W całym kraju odbywają się zebrania poświęcone uczczeniu pamięci Wielkiego

Zmarłego. Na domach wywieszono flagi żałobne i portrety Józefa Stalina obramowane czernią.

TIRANA

Naród albański dowiedziało się o śmierci Józefa Stalina z uczuciem najgłębszego bólu. W całym kraju ogłoszono żałobę narodową. Przy pomnikach Józefa Stalina wystawiono warty honorowe Delegacja partii Pracy, rządu i Prezydium Zgromadzenia Narodowego odwiedziła poselstwo ZSRR.

PARYŻ

Wstrząsająca wieść o śmierci Józefa Stalina obiegła lotem błyskawicy Paryż i całą Francję, wywołując uczucia głębokiego żalu w masach pracujących i najszerzych warstwach postępowego społeczeństwa francuskiego. Naród nasz — pisze w żałobnym wydaniu dziennik „L'Humanite” — dzieli smutek narodu radzieckiego, z którym bardziej niż kiedykolwiek czujemy się połączeni węzłami braterstwa i solidarności.

Od Centralnego Komitetu i Rady Naczelnej Stronnictwa Demokratycznego

KOMITET CENTRALNY KOMUNISTYCZNEJ PARTII ZWIĄZKU RADZIECKIEGO MOSKWA

Rzemiosło polskie i inteligencja zrzeszona w szeregach Stronnictwa Demokratycznego, wraz z całym narodem polskim z głębokim bólem przyjęły wiadomość o zgonie Józefa Stalina — genialnego Wodza, Nauczyciela i Wychowawcy narodów walczących o postęp i pokój, wielkiego przyjaciela narodu polskiego.

Zawsze pamiętać będziemy, że wyzwolenie narodowe i społeczne oraz nasz byt niepodległy zawdzięczamy wielkiemu Związkowi Radzieckiemu, jego silie kierowniczej — Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, zawdzięczamy Wielkiemu Stalinowi.

Stalin uczył nas przewidywać obciążenia ideologiczne giącnącego świata kapitalistycznego.

Stalin wskazał nam humanistyczną wielkość idei socjalizmu.

Stalin uczył nas rozumieć kierowniczą rolę klasy robotniczej w narodzie.

Stalin wskazał nam jedynie słuszną drogę do szczęśliwej przyszłości naszej Ojczyzny — drogę do socjalizmu.

Łączymy się z Wami w głębokiej żałobie, która okryła narody wielkiego Związku Radzieckiego i całą postępową ludzkość.

Zapewniamy Was, że kierując się nieomylnym drogowskazem nauki Józefa Stalina, będziemy kroczyć wraz z całym narodem polskim wytkniętą przez Niego drogę do socjalizmu.

Zapewniamy Was, że nie będziemy szedli sił dla zacieśnienia braterskiej przyjaźni naszego narodu z narodem radzieckim oraz ze wszystkimi siłami postępu i pokoju dla realizacji nieśmiertelnej idei Wielkiego Stalina.

Wieczysta chwala Józefowi Stalinowi — wyzwolicelowi narodu polskiego

Warszawa, dnia 6 marca 1953 r.

Przedujący robotnicy, chłop i młodzież proszą o przyjęcie do PZPR

WARSZAWA (PAP). Przedujący robotnicy i przodujący chłopci pracujący, przodująca młodzież — zgłasza się z prośbą o przyjęcie do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. W dniach, gdy cały naród zwraca swe serce wokół partii, najlepsi patrioci widzą swe miejsce w szeregu tej kierowniczej siły narodu, aby z jeszcze większą ofiarnością i oddaniem budować socjalizm i walczyć o pokój.

Z prośbą o przyjęcie w poczet kandydatów na członków PZPR zwracają się przodujący murarze, betoniarze, technicy i brygadziści budujący osiedle

Muranów w Warszawie. Jednym z nich jest murarz Stanisław Napurka który wykonuje około 200 proc. normy. W warszawskiej Fabryce Motorcykli do komitetu partyjnego z prośbą o przyjęcie w szeregach PZPR zgłosili się m. in.: tokarz Wojciech Mroczek, inżynier z wydziału elektrotechniki i tytuł najlepszego tokarza fabryki i technik ZMP-owiec — Lech Puszczewicz, który wraz z grupą inżynierską podjął ciężkie zobowiązanie dla uczczenia pamięci Wielkiego Przyjaciela Polski — Józefa Stalina.

Również wielu przodujących najbardziej uświadomionych chłopów pracujących, zwraca

się do władz partyjnych z prośbą o przyjęcie na członków PZPR. M. in. z prośbą taką wystąpił małorolny chłop z wsi Małocin — K. Czajka. Z tej samej wsi zgłosił się jeszcze 5 innych przodujących chłopów, wśród nich aktywistka ZMP — Cecylia Kowal.

Wiele przodujących młodzieży robotniczej i chłopskiej, studiujacej na wyższych uczelniach, pragnie wstąpić w szeregi PZPR. Na Politechnice Warszawskiej m. in. deklarację zgłosił student wydziału elektrycznego, przodownik nauki i pracy społecznej — Andrzej Zieliński

Towarzysz Józef Stalin

Dni żałoby w Moskwie

MOSKWA (PAP). Agencja TASS podaje: Z powodu zgonu przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego Józefa Stalina Komitet Wykonawczy Rady Moskiewskiej ogłasza żałobę w Moskwie w dniach 6, 7, 8 i 9 marca br. i zawiadamia, że w dniach tych wszystkie przedstawięcia teatralne i filmowe, koncerty oraz inne imprezy rozrywkowe zostaną zawieszona.

Dzieła Józefa Stalina w Polsce Ludowej

WARSZAWA (PAP). Dzieła Józefa Stalina, wydawane w Polsce Ludowej w milionowych nakładach, stanowią dla najszerszych mas naszego społeczeństwa niewyczerpaną skarbnicę wiedzy marksistowsko-leninowskiej, niezastąpioną oręż w budowaniu podstaw socjalizmu.

Od wyzwolenia do chwili obecnej, wydano w Polsce Ludowej prace Józefa Stalina w ogólnym nakładzie ponad 8 milionów, w tym 13 tomów zbiorowego wydania dzieł o łącznym nakładzie 1.700 tys. egzemplarzy.

„Historia WKP(b) (krótki kurs)“ ukazała się w 5-ciu wydaniach, w nakładzie 1.263 tys., 6-te wydanie jest w druku.

Wydane zostały poza tym prace: „Zagadnienie Leninizmu“ (nakład 385 tys.), „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR“ (nakład 500 tys.), „Klasa proletariatu i partia proletariatu“ (nakł. 100 tys.), „O podstawach leninizmu“ (nakład 330 tys.), „O rozbieżnościach partyjnych słów kilka“ (nakład 100 tys.), „O Wielkiej Wojnie Narodowej Związku Radzieckiego“ (nakład 170 tys.), „Przemówienie na XIX Zjeździe Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego“ (nakład 100 tys.).

„Anarchizm czy socjalizm“, „Kwestia narodowa a leninizm“, „Marksizm a kwestia narodowo-kolonialna“, „Marksizm a zagadnienia językoznawstwa“, „Międzynarodowy charakter Rewolucji Październikowej“, „Nowa sytuacja — nowe zadania budownictwa gospodarczego“, „O brakach w pracy partyjnej i o środkach likwidacji trockistowskich i innych dwulicowców“, „O industrializacji kraju i o prawidłowym odchyleniu w WKP(b)“, „O samokrytyce“, „O socjaldemokratycznym odchyleniu w naszej partii“, „Raz jeszcze o socjaldemokratycznym odchyleniu w naszej partii“, „Sprawozdanie polityczne Komitetu Centralnego i słowo końcowe po dyskusji na XIV Zjeździe WKP(b)“, „Sprawozdanie polityczne Komitetu Centralnego i słowo końcowe po dyskusji na XV Zjeździe WKP(b)“, „Sprawozdanie polityczne Komitetu Centralnego na XVI Zjeździe WKP(b)“, „Referat sprawozdawczy na XVII Zjeździe partii o działalności KC WKP(b)“, „Referat sprawozdawczy na XVIII Zjeździe partii o działalności KC WKP(b)“, „W kwestii polityki agrarnej w ZSRR“, „W sprawie marksizmu w językoznawstwie“, „Wyniki pierwszej pięcioletki“.

Uchwała powzięta na wspólnym posiedzeniu Plenum Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rady Ministrów Związku Socialistycznych Republik Radzieckich, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

MOSKWA. Agencja TASS podała następującą uchwałę powziętą na wspólnym posiedzeniu Plenum Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rady Ministrów Związku Socialistycznych Republik Radzieckich, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR:

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów Związku Socialistycznych Republik Radzieckich, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR za najważniejsze zadanie partii i rządu w tym ciężkim okresie dla naszej partii i naszego kraju uważają zapewnienie nieprzerwanego i właściwego kierownictwa całym życiem kraju, co z kolei wymaga największej zwartości kierownictwa, niedopuszczenia do jakiegokolwiek rozprężenia i paniki, aby w ten sposób bezwzględnie zapewnić pomyślną realizację polityki ustalonej przez naszą partię i rząd zarówno w wewnętrznych sprawach naszego kraju, jak i w sprawach międzynarodowych.

Z tego względu oraz w celu niedopuszczenia do jakiegokolwiek zakłóceń w kierowaniu działalnością organów państwowych i partyjnych, Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów Związku Socialistycznych Republik Radzieckich i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR uznają za konieczne przeprowadzenie szeregu zarządzeń w zakresie organizacji kierownictwa partyjnego i państwowego.

I. O PRZEWODNICZĄCYM I PIERWSZYCH ZASTĘPCACH PRZEWODNICZĄCEGO RADY MINISTRÓW ZSRR

- 1) Mianować przewodniczącym Rady Ministrów ZSRR G. M. Malenkowa,
- 2) Mianować pierwszymi zastępcami przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR L. P. Berię, W. M. Mołotowa, N. A. Bułganina, L. M. Kaganowicza.

II. O PREZYDIUM RADY MINISTRÓW ZSRR

- 1) Uznać za konieczne, aby w Radzie Ministrów ZSRR zamiast dwóch organów — Prezydium i Biura Prezydium — był jeden organ — Prezydium Rady Ministrów ZSRR.
- 2) Ustalić, że w skład Prezydium Rady Ministrów ZSRR wchodzi — przewodniczący Rady Ministrów ZSRR i pierwsi zastępcy przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR.

III. O PRZEWODNICZĄCYM PREZYDIUM RADY NAJWYŻSZEJ ZSRR

Zalecić na przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR K. J. Woroszyłowa, zwalniając go od tych obowiązków N. M. Szwernika.

O SEKRETARZU PREZYDIUM RADY NAJWYŻSZEJ ZSRR

- 1) Mianować sekretarzem Prezydium Rady Najwyższej ZSRR N. M. Piegowa, zwalniając go od obowiązków sekretarza KC KPZR.
- 2) Obecnego sekretarza Prezydium Rady Najwyższej ZSRR A. F. Gorkina mianować zastępcą sekretarza Prezydium Rady Najwyższej ZSRR.

IV. O MINISTERSTWIE SPRAW WEWNĘTRZNYCH ZSRR

Połączyć Ministerstwo Bezpieczeństwa Państwowego ZSRR i Ministerstwo Spraw We-

wewnętrznych ZSRR w jedno ministerstwo — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ZSRR.

O MINISTERSTWIE SPRAW WEWNĘTRZNYCH ZSRR

Mianować ministrem spraw wewnętrznych ZSRR L. P. Berię.

V. O MINISTERZE I ZASTĘPCACH MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH ZSRR

- 1) Mianować W. M. Mołotowa ministrem spraw zagranicznych ZSRR.
- 2) Mianować pierwszymi zastępcami ministra spraw zagranicznych ZSRR A. J. Wyszynskiego i J. A. Malika.
- 3) Mianować W. W. Kuzniecowa zastępcą ministra spraw zagranicznych ZSRR.
- 4) Mianować A. J. Wyszynskiego stałym przedstawicielem ZSRR w ONZ.

VI. O MINISTERSTWIE SPRAW WOJSKOWYCH ZSRR I PIERWSZYCH ZASTĘPCACH MINISTERSTWA SPRAW WOJSKOWYCH

- 1) Mianować Marszałka Związku Radzieckiego N. A. Bułganina ministrem spraw wojskowych ZSRR.
- 2) Mianować pierwszymi zastępcami ministra spraw wojskowych ZSRR Marszałka Związku Radzieckiego A. M. Wasilewskiego i Marszałka Związku Radzieckiego G. K. Żukowa.

VII. O MINISTERSTWIE HANDLU WEWNĘTRZNEGO I ZAGRANICZNEGO

Połączyć Ministerstwo Handlu Zagranicznego i Ministerstwo Handlu ZSRR w jedno ministerstwo — Ministerstwo Handlu Wewnętrznego i Zagranicznego ZSRR.

O MINISTERZE I ZASTĘPCACH MINISTERSTWA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I ZAGRANICZNEGO ZSRR

- 1) Mianować A. I. Mikojaana ministrem handlu wewnętrznego i zagranicznego ZSRR.
- 2) Mianować pierwszym zastępcą ministra handlu wewnętrznego i zagranicznego ZSRR I. G. Kabanowa i zastępcami ministra P. N. Kumykina i W. G. Zaworonkowa.

VIII. O MINISTERSTWIE BUDOWY MASZYN

Połączyć Ministerstwo Przemysłu Samochodowego i Traktorowego, Ministerstwo Budowy Maszyn i Narzędzi, Ministerstwo Budowy Maszyn Rolniczych i Ministerstwo Budowy Obrabiarek w jedno ministerstwo — Ministerstwo Budowy Maszyn.

O MINISTERZE BUDOWY MASZYN

Mianować M. Z. Saburowa ministrem budowy maszyn, zwalniając go od obowiązków przewodniczącego Państwowego Komitetu Planowania ZSRR.

O MINISTERSTWIE BUDOWY MASZYN TRANSPORTOWYCH I CIĘŻKICH

Połączyć Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych, Ministerstwo Przemysłu Budowy Okrętów, Ministerstwo Budowy Maszyn-Ciężkich oraz Ministerstwo Budowy Maszyn Budowlanych i Drogowych w jedno ministerstwo — Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych i Ciężkich.

O MINISTERZE BUDOWY MASZYN TRANSPORTOWYCH I CIĘŻKICH

Mianować W. A. Malyszewa ministrem budowy maszyn transportowych i ciężkich.

O MINISTERSTWIE ELEKTROWNI I PRZEMYSŁU ELEKTROTECHNICZNEGO

Połączyć Ministerstwo Elektrowni, Ministerstwo Przemysłu Elektrotechnicznego i Ministerstwo Przemysłu Środków Łączności w

jedno ministerstwo — Ministerstwo Elektrowni i Przemysłu Elektrotechnicznego.

O MINISTERSTWIE ELEKTROWNI I PRZEMYSŁU ELEKTROTECHNICZNEGO

Mianować M. G. Pierwuchina ministrem elektrowni i przemysłu elektrotechnicznego.

IX. O PRZEWODNICZĄCYM PAŃSTWOWEGO KOMITETU PLANOWANIA ZSRR

Mianować przewodniczącym Państwowego Komitetu Planowania ZSRR G. P. Kosiaczenkę.

X. O PRZEWODNICZĄCYM WSZECHZWIĄZKOWEJ CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

Zalecić N. M. Szwernika na przewodniczącego Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych, zwalniając od tych obowiązków W. W. Kuzniecowa.

XI. O PREZYDIUM KOMITETU CENTRALNEGO KPZR I SEKRETARZACH KC KPZR

1) Uznać za konieczne, by w Komitecie Centralnym KPZR zamiast dwóch organów KC — Prezydium i Biura Prezydium — był jeden organ — Prezydium Komitetu Centralnego KPZR, jak to ustala statut partii.

2) W celu zapewnienia większej operatywności kierownictwa ustalić skład Prezydium w liczbie dziesięciu członków i czterech kandydatów.

3) Zatwierdzić następujący skład Prezydium Komitetu Centralnego KPZR:

Członkowie Prezydium KC — G. M. Malenkow, L. P. Beria, W. M. Mołotow, K. J. Woroszyłow, N. S. Chruszczow, N. A. Bułganin, L. M. Kaganowicz, A. I. Mikojan, M. Z. Saburow, M. G. Pierwuchin.

Zastępcy członków Prezydium KC KPZR — N. M. Szwernik, P. K. Ponomarenko, L. G. Mielnikow, M. D. Bagirow.

4) Wybrać na sekretarzy KC KPZR S. D. Ignatiewa, P. N. Pospiełowa, N. N. Szatalina.

5) Uznać za konieczne, by N. S. Chruszczow skoncentrował się na pracy w Komitecie Centralnym KPZR i w związku z tym zwolnić go od obowiązków pierwszego sekretarza Komitetu Moskiewskiego KPZR.

6) Powołać sekretarza KC KPZR N. A. Michajłowa na stanowisko pierwszego sekretarza Komitetu Moskiewskiego KPZR.

7) Zwolnić od obowiązków sekretarza KC KPZR P. K. Ponomarenkę i N. G. Ignatowa w związku z przejściem ich do pracy kierowniczej w Radzie Ministrów ZSRR i L. I. Brezniewa — w związku z jego przejściem na stanowisko szefa zarządu politycznego Ministerstwa Marynarki Wojennej.

XII. O ZWOLANIU IV SESJI RADY NAJWYŻSZEJ ZSRR

Zwołać w Moskwie IV sesję Rady Najwyższej ZSRR na dzień 14 marca 1953 r. dla rozpatrzenia uchwał powziętych na wspólnym posiedzeniu Plenum Komitetu Centralnego KPZR, Rady Ministrów Związku Socialistycznych Republik Radzieckich i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, a podlegających zatwierdzeniu przez Radę Najwyższą ZSRR.

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego
Rada Ministrów Związku Socialistycznych Republik Radzieckich
Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

Nad Gori wstawał świt. W tę pamiętną noc nikt nie kładł się tutaj na spoczynek.

O wczesnej godzinie porannej tysiące ludzi zebrały się w Alei Stalina. W ich oczach — niewymowny smutek i ból. Z ust do ust przebiegała żalobna wieść o zgonie Józefa Wissarionowicza Stalina.

Tak pragnąłem, aby Towarzysz Stalin przyjechał do Gori, do swego rodzinnego miasta i zobaczył cudowne zmiany, jakie tu nastąpiły ostatnio, aby cieszył się wraz z nami. Niestety...

Słowa te wypowiedział 72-letni Iłja Kapanadze, wykładowca w szkole pedagogicznej. Stary nauczyciel wyraził to, o czym myślał dziś każdy mieszkaniec Gori.

Aleja Stalina prowadzi do małego, skromnego domku Wodza — domku, który zwiędzi

W mieście rodzinnym Wodza

do już niezliczone mnóstwo ludzi ze wszystkich krańców świata. Nieskończonym potokiem przybywa tu będą wciąż nowi, aby oddać hołd nieśmierelnemu geniuszowi ludzkości.

W domu — muzeum przechowuje się 19 wielkich ksiąg, do których wpisywały się już dziesiątki tysięcy zwiedzających. To wzruszająca kronika bezgranicznego uczucia miłości, wdzięczności i wierności dla Towarzysza Stalina.

Przerzucamy ostatnie kartki, czytamy ostatnie wypowiedzi z marca 1953 roku. Oto wypowiedź kółhoźnika rejonu Achalcyskiego, Bagrata Dewnosadze, uczestnika Wielkiej Wojny Narodowej, który wraz z dwoma synami prze-

szedł drogę od Tuapse do Berlina.

„Kochany Towarzyszu Stalin! Jako żołnierz frontowy niejednokrotnie otrzymywałem Wasze podziękowanie. Obecnie pracuję w kółchozie. Staram się pracować tak, abyście i teraz byli z mnie zadowoleni. Przysięgam Wam również i w przyszłości nie szczędzić sił, jak nie szczędziłem w swoich sił dla dobra narodu, dla zwycięstwa komunizmu“.

Wypowiedź ta ma datę 2 marca — jest to ostatnia wypowiedź przed nadejściem wiadomości o ciężkiej chorobie Wodza. Dalsze wypowiedzi, pełne niepokoju o życie Stalina, są żarliwą odpowiedzią patriotyczną na apel partii i rządu

do ściślejszego jeszcze zespolenia się w walce o wielką sprawę budownictwa Komunistycznego.

„Zwiedziliśmy dziś 4 marca — to święte miejsce — pisza tow. Szadze i Caguria — ślubujemy partii Komunistycznej i rządowi radzieckiemu pracować jeszcze ofiarniej, jeszcze bardziej wznieść energię, z honorem wypełniać zadania, postawione przez Wielkiego Stalina“.

Ale choć smutek i żaloba ludzi radzieckich są niewymownie ciężkie, wypowiedzi ich pełną męstwem, odwagą, wiarą we własne siły.

To męstwo i wiarę czerpią oni z gorącej miłości do Komunistycznej Partii Związku

Radzieckiego, z bezgranicznego zaufania do jej mądrej polityki.

„Będziemy żyć i pracować tak, jak nas uczył Towarzysz Stalin i pod kierownictwem partii pojedziemy nakreśloną przez Stalina drogą wiodącą do komunizmu“ — oto ślubowanie wszystkich ludzi radzieckich, którzy tego historycznego dnia zwiedzili domek w Gori.

Z ogromną siłą rozbrzmiała ta przysięga na żalobnych zgromadzeniach, które odbyły się w fabrykach, instytucjach i zakładach naukowych Gori.

Gori pogrążone jest w żalobie. Wspólnym rytmem z całym krajem radzieckim bije serce tego historycznego miasta.

(„Prawda“, 8 bm.)

Towarzysz Józef Stalin

Czcząc pamięć Stalina — pójdziemy ku nowym bojom o pokój i utrwalenie niepodległości naszej Ojczyzny

Przemówienie sekr. KC PZPR Edwarda Ochaba wygłoszone dnia 7 bm. na wielkim zgromadzeniu ludu stolicy dla uczczenia pamięci Józefa Stalina

DRODZY TOWARZYSZE I PRZYJACIELE!

W obliczu tragicznego nieszczęścia, które spadło na milijony wojennych narodów, a wśród nich i na nasz naród polski, ludzie pracy całego świata szczególnie mocno odczuwają konieczność jeszcze większego zacieśnienia więzi solidarności międzynarodowej, aby stawić czoło imperializmowi światowemu i zabezpieczyć dalszą realizację pokojowego budownictwa socjalistycznego w krajach demokracji ludowej i budownictwa komunizmu w Związku Radzieckim tak, jak nas uczył wielki nieśmiertelny Stalin.

Zadane słowa nie potrafią wyrazić ogromu straty, jaką dla narodu radzieckiego, dla narodu polskiego, dla wszystkich wyzwolonych narodów, dla mas ludowych całego świata stanowi śmierć naszego Wielkiego Wodza i Nauczyciela.

Zawsze w trudnych okresach walki klasowej oczu polskiej klasy robotniczej, podobnie jak oczu naszych braci radzieckich i setek milionów ludzi pracy w innych krajach zwracały się ku Stalinowi z głęboką wiarą, z niewzruszoną pewnością, że Stalin wskaże nam drogę wyjścia, że poprowadzi nas do zwycięskich bojów, że zapewni masom ludowym triumf nad wrogiem klasowym.

Jego orle oczy patrzyły daleko w przyszłość, która jak gdyby nie miała dla niego tajemnic.

Jego genialny umysł dawał głęboką naukową analizę skomplikowanych wypadków na arenie międzynarodowej, czy skomplikowanych zjawisk życia wewnętrznego w Kraju Rad. Jego jasne słowa zawsze nieomylnie wyjaśniały masom pracującym sens zachodzących wypadków, strategię i taktyczne zadania klasy robotniczej i całego ludu pracującego, wskazywały drogę wiodącą ku zwycięstwu i środki zabezpieczenia zwycięstwa.

Zadane człowiekowi naszymi czasami nie zdobył sobie tak ogromnego, bez spornego autorytetu wśród współczesnych, takiej powszechnej miłości setek milionów ludzi pracy, tak bezgranicznego zaufania narodów — jak wielki kontynuator nieśmiertelnego dzieła Lenina, wódz wyzwolonych narodów, geniusz rewolucji, największa chluba i duma naszej epoki, nieśmiertelny Stalin.

Z niewysłowionym bólem przyjęły masy ludowe całego świata tragiczną wiadomość o śmierci naszego Wodza i Nauczyciela.

Alc mylą się głęboko imperialiści i gangsterzy, którzy z chamską fascystowską bezczelnością nie krapują się dawać wrzaskliwy wyraz swojej radości z powodu śmierci Wodza mas pracujących, jeśli przypuszczają, że strata, która spotkała międzynarodowy ruch robotniczy ułatwi agresorom i podżegaczom wojennym realizację zbrodniczych planów rozpętania nowej wojny imperialistycznej i ujarznienia wyzwolonych narodów.

Stalin odszedł, ale wbrew rachubom gangsterów z Wall Street, wbrew barbarzyńskim wrzaskom pozbawionych wszelkiej godności i kultury amerykańskich, zachodniemieckich, titowskich, czy nadrekich szkodliwych radiowych moceńców niż kiedykolwiek zwały się szeregi wszystkich wolnych narodów wszystkich ludzi milijonów pokój, wokół Związku Radzieckiego, wokół KPZR.

Pogłębia się w sercach wszystkich ludzi uczciwych głęboka niechęć i pogarda do zewszędzających imperialistycznych wrodów i wydziedziczeń, pobudzając wszystkich ludzi dobrej woli do zacieśnienia szeregu w walce z imperialistycznym ciemstwem i barbarzyństwem, z imperialistycznymi planami oszukania i ujarznienia narodów, ze zbrodniczymi planami rozpętania nowej wojny światowej.

Stalin umarł, ale żyje, rozkwita i

trwać będzie przez wieki nieśmiertelne dzieło Stalina, rozkwita i przewodzą ludzkości potężny Związek Radziecki, umacnia się międzynarodowy obóz pokoju i postępu, potężny front narodów, natchnionych słowami i nauką Stalina, front, o który rozbiła się wszelkie zakusy podstępnych imperialistycznych wrodów.

Stalin był obok Lenina, Marksa i Engelsa największym geniuszem, jakiego ludzkość wydała.

Jako człowiek był on śmiertelnym tak jak wszyscy ludzie, ale nieśmiertelnym jest Jego geniusz, nieśmiertelnym jest Jego dzieło, nieśmiertelna jest Jego nauka, która wskazuje drogę milionom, pozwala zorientować się w skomplikowanym labiryncie zjawisk, pozwala rozpoznać i rozgromić wroga klasowego, uczy, jak budować nowe socjalistyczne i komunistyczne życie.

Przestało bić serce Wielkiego Stalina, ale idee stalinowskie żyją w sercach i umysłach setek milionów ludzi, zagrzewają nas do walki z wrogiem, dają niezłomną pewność naszego ostatecznego zwycięstwa w zmaganiach z imperializmem, w zmaganiach o pokój i niepodległość narodów, o wolność i szczęście człowieka.

Zadane słowa nie mogą oddać ogromu bólu mas pracujących z powodu straty naszego genialnego wodza i nauczyciela.

Alc myli się głęboko obóz imperialistyczny, jeśli przypuszcza, że ból ten sparaliżuje wolę i walkę milijonów wolnych narodów.

Uczucia ludzi pracy, a zwłaszcza uczucia komunistów nie wyrażają się tylko w słowach i zewnętrznych manifestacjach, lecz przede wszystkim w ich czynach, w walce o utrzymanie pamięci nieśmiertelnego Stalina po przez wzmocnienie pracy nad pełną realizacją zadań budownictwa pokojowego, poprzez wzmocnienie walki przeciw wrogom wielkiego dzieła Stalina, poprzez jeszcze większe zwarcie i zacieśnienie szeregu walczących o zwycięstwo wielkich idei stalinowskich we wszystkich krajach, na wszystkich kontynentach.

Naród polski szczególnie wiele zawdzięcza Wielkiemu Stalinowi, który mocarną dłoń kierował polityką państwa radzieckiego i bohaterką Armią Radziecką w śmiertelnych zmaganiach z faszystwem hitlerowskim, uratował naród polski przed zagładą w krematoriach faszystwu, wsparł i rozstrzygnął walkę ludu polskiego o społeczne i narodowe wyzwolenie, zdecydował o naszym sprawiedliwych granicach na Odrze i Nysie, zabezpieczył nasz kraj przed interwencją drapieżców imperialistycznych, okazał nam wszechstronną pomoc w pracy i walce o zbudowanie podstaw socjalizmu w naszej wyzwolonej Ojczyźnie.

Najgłębszą cześć i miłość oddaje naród polski pamięci nieśmiertelnego Stalina, który najlepiej uosabiał geniusz, wielkość i siłę narodów radzieckich, niezwykłą siłę idei komunizmu, siłę, wielkość i piękno nadchodzącej komunistycznej epoki pełnego wyzwolenia i szczęścia ludzkości. Nasze uczucia miłości i przywiązania do Wielkiego Stalina wyrażamy najlepiej przez zacieśnienie braterskiej, niezerwalnej, serdecznej więzi przyjaźni z przodującymi ludzkości narodami radzieckimi, przez zacieśnienie i pogłębienie sojuszu i współpracy Polski Ludowej z potężnym mocarstwem radzieckim, przez zwiększenie naszego narodowego wkładu w wielkie międzynarodowe stalinowskie dzieło pokoju i postępu.

Nasze uczucia dla Wielkiego Stalina, wierność jego nieśmiertelnym naukom wyrażamy najlepiej przez zacieśnienie jedności naszego narodu w walce o pokój i socjalizm przez skupienie się wszystkich zdro-

wych i twórczych sił naszego narodu w szeregach Frontu Narodowego wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, wokół jej przewodniczącego, wielkiego budowniczego Polski Ludowej, wiernego ucznia Stalina, wiernego żołnierza rewolucji — towarzystwa Bolesława Bieruta.

Nasze uczucia miłości i wdzięczności dla Wielkiego Stalina wyrażamy najlepiej przez spotęgowanie naszego wysiłku w pracy nad realizacją wielkich zadań planu 6-letniego, planu zbudowania fundamentów i zrębów socjalizmu w Polsce, zabezpieczenia rozwoju pokojowego budownictwa, rozwoju wszystkich twórczych sił naszego narodu.

Nasze uczucia miłości i wdzięczności dla Wielkiego Stalina wyrażamy najlepiej przez coraz głębsze i wszechstronnejsze studiowanie Jego nieśmiertelnej nauki, przez coraz lepsze przyswajanie sobie potężnego oręża marksizmu-leninizmu — niezastąpionego naszym oręża ideowego, zabezpieczającego zwycięstwo w walce z faszystwem i imperializmem.

Pogłębienie pracy ideologicznej wśród milionów robotników, chłopów i inteligentów w Polsce, podobnie jak w innych wyzwolonych krajach i wśród mas pracujących w krajach kapitalistycznych, lepsze cpanowanie i zastosowanie w walce stalinowskiego oręża ideowego, wzmocnienia naszego pokojowego budownictwa, zacieśnienie spójni partii z bezpartyjnymi i wewnętrzną spójnością całego narodu w walce o pokój i plan 6-letni, pogłębienie braterskich stosunków PZPR z partią Lenina i Stalina, zacieśnienie przyjaźni z potężnym Krajem Rad, z całym międzynarodowym obozem demokracji i socjalizmu, umacnianie międzynarodowego frontu walczącego o pokój i niepodległość narodów tak, jak nas uczył Towarzysz Stalin, pokrzyżuje nędzne i zbrodnicze plany imperializmu zmierzające do rozpętania nowej wojny, przeko- na nawet łepięgowych żołdaków z Pentagonu, że rośnie w siłę i potęgę stworzony przez Wielkiego Stalina Związek Radziecki i kraj demokracji ludowej, że drugoczoący odpór spotka każdego awanturnika, który by próbował zaatakować międzynarodowy obóz pokoju i socjalizmu.

Nie należy jednak zapominać o zbrodniczej naturze każdego imperializmu, a zwłaszcza imperializmu w jego szczególnie agresywnej, wybujałej i chydnej amerykańskiej postaci, nie należy zapominać o dywersji i knwanjach imperializmu i jego watykańskich, WRN-owskich, sjonistycznych czy titowskich agentów, nie należy ani na chwilę osłabiać walki z dywersją i wrogą plotką, przeciwnie — należy walkę tę zaostrzać, umiejętnie demaskując i bezlitośnie niszczyć dywersantów, szkodników, zdrajców naszego narodu, wrogów Polski i całego międzynarodowego obozu pokoju.

Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego całkowicie solidaryzuje się z wezwaniem Komitetu Centralnego PZPR, Rady Ministrów i Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, gorąco przyjętym przez masy pracujące naszego kraju.

Składamy hołd nieśmiertelnemu Wodzowi ludu pracującego całego świata.

„Wielając w życie Jego nauki, wznajmiamy nieustannie zwartość, siłę i jedność naszego narodu w walce o pokój i socjalizm!

Codzienną twórczą i ofiarną pracą rozwijamy naszą planową gospodarkę narodową, podstawę wzrostu, dobrobytu i kultury całego ludu pracującego.

Otoczamy troską i miłością Woj-

sko Polskie — wierną straż naszych granic i wolności naszej Ojczyzny.

Wznajmiamy nieustannie czujność wobec wszelkich niebezpiecznych zakusów imperialistycznych podżegaczy wojennych — wrodów Polski!

Pomnażajmy siły naszego państwa ludowego — ostoi naszej niepodległości, a zarazem ważnego i niezłomnego ognia światowego obozu pokoju, którego sztandarem jest Stalin!

Doniesienia z całego kraju wskazują, że wezwania partii i rządu znalazły poparcie całego narodu.

Uczucia miłości i wdzięczności dla Wielkiego Stalina znajdują wyraz w wzmoczonej pracy milionów robotników, chłopów i inteligentów, w wzmocnionym wysiłku dla zabezpieczenia naszego planu 6-letniego, naszego pokojowego budownictwa socjalistycznego.

Uczucia polskiego ludu pracującego znajdują wyraz w podejmowaniu i wykonywaniu dodatkowych zobowiązań produkcyjnych przez tysiące robotników, techników i inżynierów, znajdują wyraz w (tysiącach depesz i delegacji do ambasady radzieckiej z wyrażaniem cześci dla nieśmiertelnego Stalina i najgłębszej przyjaźni dla naszego wyzwoliczcy, wielkiego bratniego Kraju Rad. Znajdują wyraz w zgłaszaniu się przedujących robotników, chłopów i młodzieży do szeregów PZPR i ZMP, aby tym skuteczniej walczyć o zwycięstwo wielkiej sprawy Stalina, znajdują wyraz w umacnianiu szeregu Frontu Narodowego i w manifestacjach solidarności z całym międzynarodowym obozem pokoju, którego sztandarem jest okryte wleczystą chwałą imię Stalina.

W trudne dni choroby i śmierci Stalina naród polski jeszcze raz daje dowód swego głębokiego patriotyzmu i internacjonalizmu, wierności hasiom Frontu Narodowego, wierności i oddania swej wypróbowanej przewodnicząc — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, wierności nieśmiertelnym ideom Lenina i Stalina, bojowej gotowości pracy i walki o pełne wcielenie w życie tych nieśmiertelnych idei.

Zadaniem wszystkich komitetów Frontu Narodowego w Polsce jest rozwijanie i pogłębienie głęboko patriotycznego i internacjonalistycznego ruchu ogarniającego miliony ludzi pracy, którzy czynem produkcyjnym i spotęgowaniem walki przeciw agentom imperialistycznym dają wyraz swym uczuciom zarówno dla naszej Ojczyzny jak i dla nieśmiertelnego wodza narodów i nauczyciela postępowej ludzkości Towarzystwa Józefa Stalina.

Polskie masy ludowe w poczuciu odpowiedzialności za Isy kraju skupiają się jeszcze bardziej świadomie i zwarcie wokół wielkiego przywódcy naszego narodu, wiernego ucznia Stalina, wiernego syna polskiej klasy robotniczej — towarzystwa Bolesława Bieruta.

Cały nasz naród, wraz z innymi narodami krajów demokracji ludowej i siłami postępowymi w krajach kapitalistycznych i kolonialnych, skupia się wokół potężnego Kraju Rad, wokół potężnej, zahartowanej w bojach zwycięskiej partii Lenina i Stalina.

Cały nasz naród łączy się w uczuciach braterskiej solidarności z narodem radzieckim, skupionym wokół KC KPZR i rządu radzieckiego.

Naród polski wie, że sprawa obrony pokoju, wolności i niepodległości narodów, sprawa Lenina — Stalina znajduje się w pewnych i mocnych rękach.

Skupienie się całej partii Lenina — Stalina i całego narodu radzieckiego wokół stalinowskiego kierow-

nicwa na czele z towarzyszem Malenkowem, bezgraniczne zaufanie dla tego stalinowskiego kierownictwa ze strony wszystkich partii robotniczych i komunistycznych, ze strony wszystkich wyzwolonych narodów i wszystkich sił broniących pokoju i postępu w całym świecie jest powodem bezsilnej wściekłości i niewybrednych wymysłów pismaków imperialistycznych, a dla ludu pracującego jest uzasadnionym powodem dumy, radości i niezłomnej wiary w ostateczne i pełne zwycięstwo wielkiej, nieśmiertelnej sprawy Stalina, sprawy wyzwolenia i szczęścia ludzkości. Wyrazem pokojowej polityki Kraju Rad jest dalsze oświadczenie Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR, w którym czytamy:

„Nieśmiertelne imię Wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze wzmocnienie międzynarodowego autorytetu milijonowego państwa radzieckiego, o utrwalenie i pogłębienie braterskiej przyjaźni z narodami krajów demokracji ludowej, o rozwój współpracy międzynarodowej i stosunków handlowych ze wszystkimi krajami, przeciwko nowej wojnie, o pokój na całym świecie”.

Zbrani na dzisiejszym zgromadzeniu przedstawiciele ludu pracującego naszej stolicy, oddając najgłębszy hołd pamięci Wielkiego Stalina, ślą stalinowskiemu kierownictwu bohaterkiej partii Lenina i Stalina wyrazy miłości i bezgranicznego zaufania. Możemy zapewnić naszych braci radzieckich w imieniu całego ludu pracującego Polski, że naród nasz nie postąpił wysiłków, aby pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, pod przewodnictwem towarzystwa Bolesława Bieruta, u boku wielkiego Związku Radzieckiego, w jednym szeregu z bratnimi krajami demokracji ludowej nieugięcie walczyć o pokój i socjalizm, o pełne zwycięstwo nieśmiertelnych idei Stalina.

Szczególne zadania w tej walce przypadają czołowej siłę naszego narodu — komunistom polskim, którzy zawsze i wszędzie winni być wzorem poświęcenia i oddania dla sprawy ludu pracującego, wzorem hartu w walce i ofiarności w pracy.

Wyrastaliśmy w ruchu robotniczym, który chlubi się tradycjami Jarosława Dąbrowskiego i Ludwika Waryńskiego, Feliksa Dzierżyńskiego i Juliana Marchlewskiego, Marcelego Nowotki i Karola Świerczewskiego, hartowaliśmy się w ciężkiej walce z bestialskim terrorem faszystowskim. Wzorem dla polskich komunistów były postacie wielkich bojowników polskiego i międzynarodowego proletariatu, od których uczyli się nieugiętej wierności zasadom patriotyzmu i internacjonalizmu, uczyli się rewolucyjnego poświęcenia dla sprawy wyzwolenia mas pracujących, dochowując zawsze wierności naom Marksa i Engelsa, Lenina i Stalina.

Z imieniem Stalina szliśmy do walki z faszystwem hitlerowskim i przeżywaliśmy radość stalinowskiego zwycięstwa.

Z mieniem Stalina, zbrojni w Jego naukę, budujemy fundamenty i zręby nowej socjalistycznej, silnej i zwycięskiej Polski.

Czcząc pamięć Stalina, dochowując wierności Jego genialnym naukom skupieni wokół stalinowskiego kierownictwa w kraju i na froncie międzynarodowym — pójdziemy ku nowym bojom o pokój i utrwalenie niepodległości naszej Ojczyzny, o wolność i szczęście ludzkości, o pełne zwycięstwo nieśmiertelnej sprawy Lenina i Stalina.